

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקרי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ערובין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ט כל גגות

גמ' פט. - צב.

גגות (רש"י - אין תשמישן תדיר) -
ר"מ - אין בהם חילוק רשות וכן בין חצירות דרך פתחים וכן קרפפות
אבל לא אם י"ט מפרש [בקבוע גזרין משום תל ברה"ר]
ולא מזה לזה [רש"י - תשמיש ושמות חלוקין, ומגג להם - אטו תל]
חכמים - כל גג בפנ"ע [דיורין חלוקין] במחיצות ניכרות - מטלטלין בכולו [גוד אסיק]
במחיצות שאינן ניכרות - לרב רק בד"א [פרוץ למקום אסור] לשמואל בכולו אבל בין קרפפות ובין
חצרות דרבים ומגג לחצר דרבים = רשות א' [רש"י - תשמיש שוה, ולא גזרו מרה"י לרשות שותפין אלא
בבתים - תשמיש תדיר]
אבל לא מהם לקרפף [רש"י - שאני קרפף דמוקצה לתשמיש שאינו תדיר] (ומבוי כקרפף)
ר"ש, להל' - גגות וחצירות וקרפפות (פחות מסאתים) כולם רשות א', ועירוב רק לכלים ששבתו בבית
אביי - מודה שמואל במחיצה נדרסת (רש"י - דיורין עוברין כל שעה) דלא אמרינן גוד אסיק
לחכמים גג גדול סמוך לקטן - רב יוסף - שמואל - כשאין גיפופין שניהן אסורין (רש"י - דע"י גוד אסיק לא
שוויה פתח, דפתחא דמינכר בעינן)
כשיש גיפופי לשניהן - הגדול מותר והקטן אסור אף לבני הגדול
כשיגופי לגדול ולא לקטן - בני קטן נסתלקו (רש"י - ואחלי' לגדול) וקטן מותר לבני גדול
ר"נ (רש"י - מודו חכמים) - עשה סולם קבוע לגגו (רש"י - והשאר לא עשו) - מותר בכל הגגין
אביי - עלייתו ליד גגין אחרים ודקה לפניה (רש"י - פתח לגגין) מותר בכל הגגין [לרש"י - החזיק בהו ולא
הקפידו]
רבא - דקה לצד גינתו אסור בגגין [רש"י - סילק עצמו] (רש"י - אפי' לר"מ)
(רש"י - לרב) מגג לעמוד ברה"ר = מכרמלית לרה"י
מגג לאכסדרה (רש"י - תקרתו ביותר מסאתים - דאין דיורין למטה) ספק
מגג לחורבה (לרש"י תוכו) ספק (רש"י - ספק אי חזיא לדירה)
לשמואל - גגין השוין לר"מ וגג יחידי לרבנן יתרים מסאתים - אין מטלטלין אלא ד"א
רב - בכולו [רש"י - מח' אי היקף דגוד אסיק כהיקף לדירה]
ומ"מ לר"מ לרב אין מטלטלין מגג כה"ג לחצר (רש"י - ולשמואל מגג לקרפף יתרים מסאתים אפי' ג' אמות)
[משום תל ברה"ר]
ולרבנן לשמואל אין מטלטלין מגג לקרפף (לרש"י - היתרים מסאתים) [אטו יפחת גג (לרש"י - לפחות
מסאתים ולא מינכרא)]
ספינה יותר מסאתים - לרב מטלטלין בכולה, שמואל - בד"א [מח' אי כהיקף לדירה או להברית מים] ומודה
רב בכפאה לזופתה [רש"י - בטל מחיצותיה מתורת דירה]
רב - אין הל' כר"ש בעירבו כל חצר לעצמה [אטו כלים דבתים לחצר שני]
שמואל, ר' יוחנן - אפי' בעירבו [לא גזר] ומותרים למבוי בלי שיתוף
ולכו"ע לרבנן בעירבו גזרי
חצר שעירבה - חורבה - חצר שלא עירבה -
רב הונא - חורבה מותר לשלא עירבה [כרב - אטו כלי הבתים שעירבו]
חייא בר רב - ל"ק - שתיהן אסורות [רש"י - אטו עירבה]
ל"ב - שתיהן מותרות [גזרי דוקא לחצר דכלים דבית מנטרי שם]
(רש"י - ומודה רב דמותר לטלטל מחצר שלא עירבה לעירבה ולא להיפך)

רש"י פט. - צא.

לר"מ (ור"ש) בין קרפיות יותר מסאתים מטלטלין מזל"ז תוך ד'
גגין השוין לר"מ דמשוי כולהו כחד ניתרין במחיצות חיצונות לכד ויש יותר מסאתים והיקף דגוד אסיק אינו
היקף לדירה
מותר לטלטל מכרמלית לכרמלית
פרוץ למקום אסור חשיב כרמלית לחומרא (רק ד"א) אבל לא להקל לטלטל מתוכן לכרמלית גמורה

גמ' צב. - צד.

גג, חצר גדולה שנפרצה לקטנה - גדולה מותרת (רש"י - לכלי הבתים) [קטנה כפתח]
וקטנה אסורה [פרוץ] חוץ: מלא דרסי רבים לשמואל [רש"י - גוד אסיק מחיצה תחתונה שביניהם]
דיורי גדולה בקטנה (רש"י - מושכין הקטנה אצלה) ולא הפוך
רבה, ר' זירא, רבה בב"ח - ולכן גפנים בגדולה וזרע בקטנה הזרעין אסורין [לרש"י - כולה כחד פתח משוי
לה] (והגפנים מותרין)
לאב"י - הזרעין מותרין וירחיק ד"א [אין מחיצה לאיסור (אא"כ גורמת סילוק מחיצה קודמת)]
וכן נ"מ לענין מקום הגט (לרש"י - אי עומדת בתוכה), צירוף ש"ץ, צירוף מנין, צואה לקר"ש
ג' קרפיות - החיצונים מגופים (רחב - צר - רחב) - במחיצת שתי לבד, וא' בכ"א, יש להם דין שיירא (ג')
ונוטנין להם כל צורכן - יותר מסאתים [רש"י - דיורי גדולים בקטן = ג' - וכגון שעירבון]
אמצעי מגופף (צר - רחב - צר) - רק סאתים לכ"א, אבל ב' באמצעי או ב' בחיצונים - כל צורכן
רב חסדא - גידוד (קרקעית גבוהה) ה' ומחיצה ה' אין מצטרפין לעליונה אלא לתחתונה [רואה פני עשרה],
אמימר, להל' - מצטרפין אף לעליונה
כותל בין ב' חצירות שנפל בשבת -
רב - אין מטלטלין אלא בד"א (לרש"י - לכלים ששבתו בבית או בחצר לר"ש)
רבה, רב הונא, רב חסדא, שמואל - מטלטלין עד מחיצה כדמעיקרא [כיון שהותרה הותרה] (רש"י - וכלי
החצר אף לחצר שני)

רש"י צב: - צג:

גפנים בקטנה מותר לזרוע הגדולה -
לרש"י - דפתח כמחיצה ומותר אפי' בסמוך וגפנים מותרים דלא קנסו בלא עביד איסורא
מודה רב חסדא ד"ט בגידוד הוי מחיצה לעליונה דמשתמש להדיא עד סוף הגידוד ומינכרא מחיצתה

גמ' צד. - צה.

חצר שנפרצה לרה"ר החצר ככרמלית
מקום מחיצה (לרש"י - ולא נשאר מחיצות שבצידה או פירצה יותר מי') -
ר"א - רה"ר [אבדה לבני רה"ר דרך בחצר, צידי רה"ר כרה"ר - קא דרסי רבים]
חכמים - כרמלית [צידי רה"ר לאו כרה"ר - אפי' בדליכא חיפופין]
נפרץ ב' רוחות בקרן זווית (אינו פתח) של חצר, בית או נטלו קורות או לחי מבוי בשבת
ר"י - מותרים לאותו שבת [הותרה הותרה], ר' יוסי - אסורים
שמואל - הל' כר"י בנפרצה לכרמלית ולא לרה"ר
אין אומרים פי תקרה יורד וסותם:
קירוי באלכסון (לרש"י - בשיפוע);
לשמואל - לעשות ד' מחיצות (לרש"י - ד' לא, ג' כן)
לל"ק - דוקא ביותר מעשר, לל"ב אפי' עשר (ורב חולק (לל"ב דוקא בעשר));
רבא - בעבידי שלא לשם סוכה,
לחכמים דר"י - בב' רוחות מפולש

לר"י מערבין מבוי מפולש [ב' מחיצות דאו'] וחכמים חולקים

רש"י צד. - צד:

לרש"י - לרב פי תקרה יורד וסותם ד' מחיצות

לל"ק מודה שמואל דיורד וסותם בעשר ופחות - לרש"י - דבלא"ה הוי פתח